

[Landbrugsministeren.]

mange andre erhverv, det er slet ikke noget nyt.

Når der bliver spurgt, om jeg vil tage problemet op, når vi til efteråret igen skal behandle landbrugslovgivningen som en helhed, vil jeg svare, at da vi sidst påbegyndte sådanne forhandlinger, tilbød jeg — jeg tror endda to eller tre gange — at drage andre problemer ind i drøftelserne, f. eks. problemerne vedrørende generationsskiftet. Det var der dengang ikke nogen særlig tilslutning til. Vi forsøger nu at løse problemet omkring generationsskiftet ved en særlov, som bliver fremsat til oktober. Jeg kan i dag — og det vil jeg gerne sige straks — ikke give noget som helst løfte om konkrete krone- eller ørebeløb; det er klart, at det er spørgsmål, som må drages ind i helhedsdrøftelserne. Men jeg vil også straks sige, at jeg har ikke noget imod, at vi til efteråret, når vi skal diskutere landbrugsproblemerne, drager nye ting og andre ting ind. Det er givet, at lovgivningen om støtte til landbruget ikke skal være noget stationært, noget, der ikke kan ændres ved. Hvis man virkelig for alvor mener, at man vil støtte landbrugets produktionsudvikling, vil det være helt naturligt, at man, hver gang man drøfter lovgivningen, overvejer, om der bør moderniseres på et eller andet felt. Jeg kan altså ikke have noget som helst imod, at dette problem i lighed med andre problemer drages ind i den samlede diskussion.

Et par af de ærede ordførere har talt om, at det, at man støttede de små jordbrugere, ville kunne give strukturforvridninger. Det tror jeg ikke på. De mindre landbrugere køber som regel maskinerne to, tre eller fire sammen, og selv om vi vedtager nye love, der giver friere adgang til strukturtilpasning, vil udviklingen fortsætte mange år fremover; og vær ganske rolig for, at de maskiner, som kan købes efter denne lov, de skal nok, inden den strukturtilpasning er nået til vejs ende, være slidt op.

Søren Jensen: Landbrugsministeren sagde, at han ikke ville give noget konkret løfte, hvad angår kroner og øre. Men må jeg ikke forstå det på den måde, at ministeren alligevel gav os det løfte, at han til efteråret vil drage det problem, som her er rejst, ind i forhandlingerne sammen med drøftelsen af de andre finansieringslovforslag. Ministeren sagde, at det kun var de svageste, der blev støttet, og at man havde brugt dette på andre områder. Skal vi tale om svage, har jeg nu indtryk af, at landbruget som erhverv i dag er svagt kørende både arbejdsmæssigt og økonomisk, og det er min opfattelse, at de brugsstørrelser, der ligger over de 15 ha — også hvad vi forstår ved familiebrug i dag, jeg skal ikke nævne bestemte størrelser — er i lige så høj grad i klemme både arbejdsmæssigt og økonomisk som de brugsstørrelser, vi her drøfter. Jeg vil gerne vide, om ministerens udtalelser skal forstås på den måde, at han vil tage dette problem op i forbindelse med de andre finansieringslovforslag til efteråret.

Juul Madsen: Jeg vil blot gøre den enkelte bemærkning til landbrugsministeren, at jeg tror, det er meget nødvendigt, at man, når man drøfter ordninger, der skal gavne landbruget, forlader socialhjælpsprincippet og taler om, hvem der er svagest eller dårligst stillet. Spørgsmålet er bl. a., hvornår en landmand har købt sin gård, om han har haft den i 1 år eller i 15 år, og vi kan ikke komme udenom, at når man tilgodeser en hel gruppe efter areal og grundbeløb, så tilgodeser man i flæng, og så tilgodeser man på et grundlag, som er i stærk modstrid med den ånd og tone, der ellers er i de lovforslag, ministeren har fremsat i dette forår.

Landbrugsministeren (Chr. Thomsen): For at der ingen misforståelser skal være, vil jeg gerne til hr. Søren Jensen sige, at af de to lovforslag, der bliver fremsat til oktober, tager det ene sigte på generationsskiftet, det andet på at stille større beløb til rådigg-